

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

VII. évfolyam, 5. szám, 2005. május. Ára szabadeladásban: 8000 (0,80) lej

Képek Lövete történetéből 1938

Volt egyszer egy Piac tér

A faluban még nagyon sokan emlékeznek a régi Piac térre. Ma már csak a Piachíd őrzi emlékét a nevében. Régen itt állították fel az úrnapi kikerülés alkalmával az egyik oltárt. 1942-ben felépült közepén az első világháborúban elesettek tiszteletére a Hősök Emlékműve. A szépen kikövezett téren úgy állt ott méltóságteljesen, mint egy figyelmeztető ujj, hirdelve, hogy "Így volt s így lesz.". Lövete népe ezen a téren tartotta sátoros ünnepét a kirakodóvásárokat, és itt emlékezett halottak napján hős elődeire.

Aztán jöttek az oroszok, a rendszerváltás, más elvek és ideológiák, s a falu addig szent központja leértékelődött. Munkásbarakk, majd szövetkezeti üzlet épült fel rajta a "nép akaratából a népnek". A be nem épített Piac tér raktárfelületté, szeméttárolóvá degradálódott, s ide jártak sokan kisebb-nagyobb dolgukat is elvégezni feledve, hogy nem is olyan régen ez a hely az emlékezés, a kegyelet, a nyilvános ünnepek helye volt.

(folytatás a 3. oldalon)

Ady Endre:

Május

Tündéri május, lombot fakasztó,
Könnýű felöltöt szegre akasztó,
Légy üdvözölve:
Szívet fakasztó, emlék-marasztó...

Járok a korzón, szívembe' mámor:
Kacagva libben leányka-tábor.
De szép az élet...
Fél óra múlva - zuhog a zápor...

A tartalomból:

Tanácsülés

Lövete nevének eredete

Vendégünk volt az Úr Jézus

Az Erdélyi gazda aránymondásiból

"NE FÉLJ! Ne félj az élettől, a megpróbáltatásoktól, amelyek reád várhatnak.

Aki fél, már el is veszítette a maga csatáját, s ha egy nép tagjai közül sokan félnek, az a nép elsodródik. Bátran és bizalommal kell szembenézni a jövővel a reánk váró feladatokkal. Aki küldetésnek érzi azt, amit végez, az nem is fél..."

"Közölni, ez természetünk; a közölteket úgy magunkba szívni, ahogy adják, ez képzettség."

Goethe

A májusi rendes havi tanácsulást az alábbi napirendi pontok megtárgyalására hívták össze:

1. A 2004-es évi költségvetés végrehajtásának jóváhagyása,
2. A tejbegyűjtő központ létrehozásához szükséges 50 m²-es terület hosszú távú bérleti szerződéssel (koncesszió)való jóváhagyása,
3. A 132-es megyei út karbantartási munkálataira a keretszerződés jóváhagyása,
4. A 2005-ös módosított költségvetés jóváhagyása,
5. Különfélék.

Az első napirendi pontot a képviselő-testület minden komolyabb vita nélkül jóváhagyta.

A második napirendi pont megvitatása a teljes tanácsülés legalább háromnegyedét töltötte ki jelezve ezáltal is, hogy e téma körül az előre meg nem tárgyaltak utólagosan értelmelenséget és akadályokat szülnék. A döntés két részből

tevődött össze: mennyi időre és mennyi pénzért adják bérbe a fent említett célra a régi piactér, a mostani játszótér külső 50m²-es sarkát.

A jelen törvények értelmében a tulajdonról szóló döntések 2/3-os többségi szavazataránnyal döntenek el. Az időre vonatkozóan 5, 10, 15 és 20 évre történő bérbeadási javaslatok születtek. Három forduló szavazat után 10 évre született döntés.

Az ár kapcsán többféle kérdés és javaslat is felmerült. Ha a tejcarnok létrehozása közösségi cél, szabad-e érte a gazdáktól pénz kérni? Szabad-e az önkormányzat közterületet bérbe adjon díjmentesen közösségi célokra, nem terem-e olyan precedenst, hogy majd minden egyesület igényel közterületet közösségi célokra? Olyan kérdések is felmerültek és olyan formában, amittől az volt az

ember érzése, hogy nem tanácsulésen van. Több javaslatlattel után 10 millió lejév bérleti díjat határozott meg a tanács.

A harmadik napirendi pont keretében a polgármester tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a megyei költségvetésben a 132-es megyei útra befogott 300 millió lej mellett sikerült elérni, hogy a Kishomoród menti önkormányzatok még kapjanak 70-70 millió lejt útjavításra, amit utász megfizetésére és anyagköltségre fordíthatnak. Ennek a szerződéskezetnek az előterjesztését a képviselők elfogadták.

A negyedik napirendi pontban

sen egy olyan vendéglátó egységet, melyben egy engedélyezett konyha is működik. A továbbiakban Pál Csaba tájékoztatta a jelenlévőket, hogy megjelent az új szövetkezeti törvény, és meg kellene Lövétén is nézi ennek kapcsán a szövetkezet helyzetét. A polgármester felvállalta.

A polgármester az iskola-igazgatótól kért tájékoztatást annak kapcsán, hogy miként áll az a felmerült lehetőség, miszerint világbanki támogatásból új óvodát építenének Lövétén. Az igazgató tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a program, mely keretében ez megtörténhet, jövőtől indul, de ki kellene választani egy 32

áras területet, ahová az felépíthető lenne.

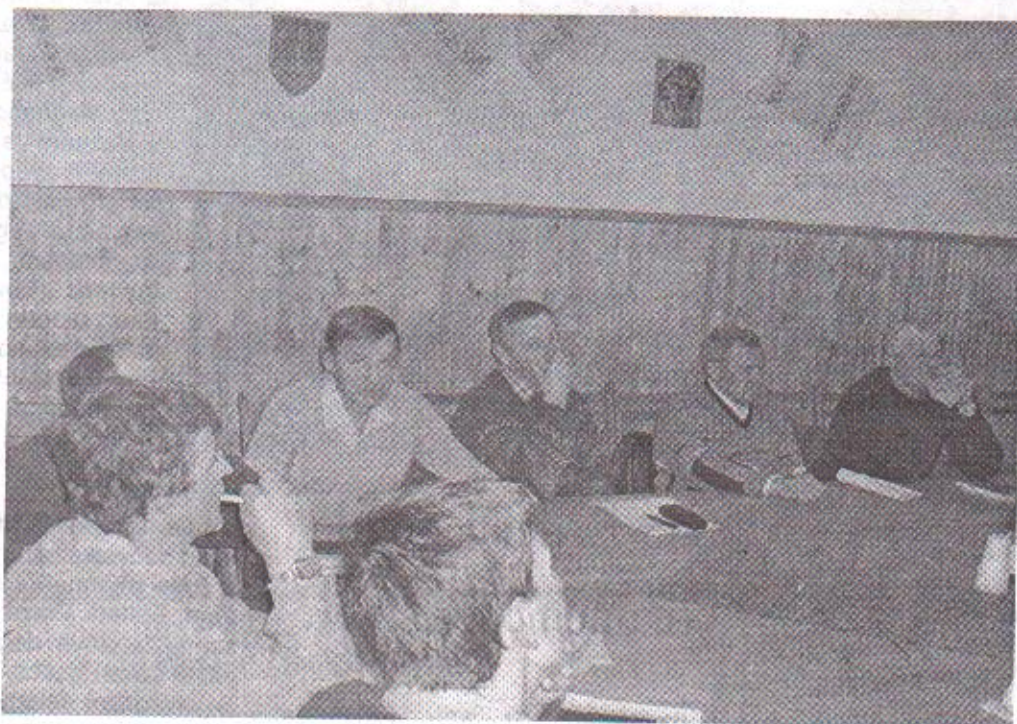
A kirulysarki iskolatábor felavatása kapcsán a polgármester köszönetet mondott a munkában szerepet vállaló tanácsosoknak, és tájékoztatta a maglódi önkormányzat adományairól, miszerint több mint 61 millió lej értékben kapott a tábor felszerelést, amelyek a kö-

vetkezők: 1 db 6,6 kw-os áramfeljesztő, 1db 240 literes mélyhűtő, 1db gáztűzhely, egy 48 daraból álló ebédlőkészlet, 2 db 30 literes fazék, 2 db 20 literes lábas. Ezen kívül 250 ezer forintot is hagytak, melyet az iskola felszerelésére kell költeni.

A Kákvirág jubileumi ünnepségén elhangzott Maglódi meghívást meghívóval is megerősítették, melyre augusztus 19-20-án kerül sor.

Továbbá folyamatban van az új irodák bebútorozása, a szociális konyha építkezésének 10,55%-os költségét és a tva-t kifizették, meghirdetésre kerülnek az organigramában elfogadott titkárnői és pályázatirói munkahelyek, valamit utász és gépész munkakörök betöltésére a versenyvizsga.

Lázár László

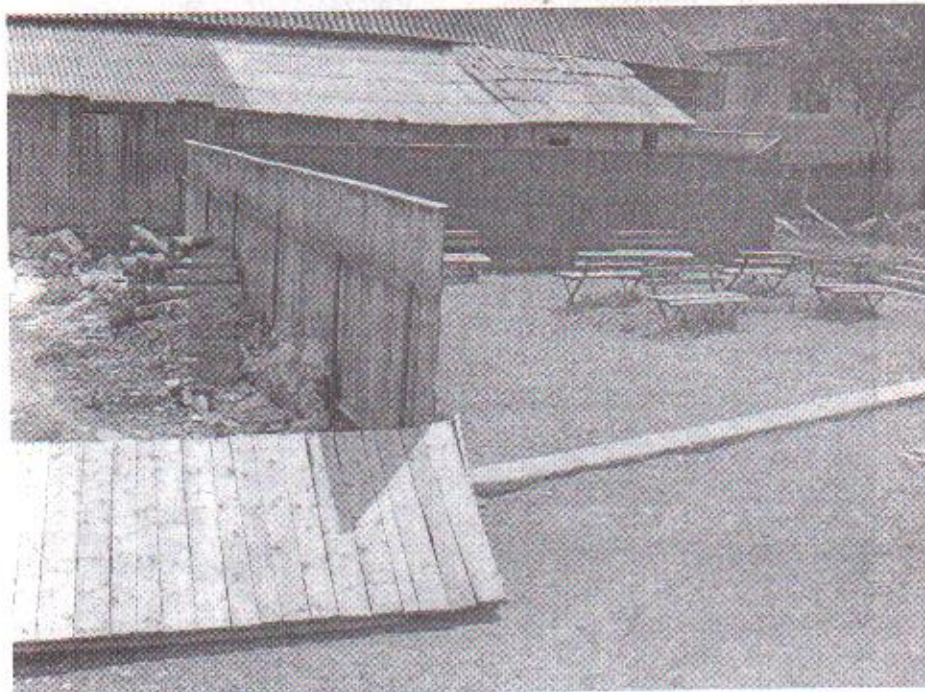
azért vált szükségessé, hogy a 2005-ös évi költségvetést módosítsák, mert egyrészt a 70 millió lejnek meg kell jelennie a költségvetésben, másrészt az adókból a megyei tanács visszaosztott 270 millió lejt, melynek bevételi és kiadási oldalát is meg kell határozni. Így bevételi oldalon 340 millió lejjel növekedik a költségvetés, ami kiadási oldalon a következőképpen lesz elköltsve: 8 millió lejt átutálnak a csíkszépvízi öregotthonnak, mivel egy lövétei ott tartózkodik, és minden település el kell, hogy tartsa árvaít, öregeit; 81 milliót fordítanak a rakodó-kotró munkagép gépészének fizetésére, a fennmaradó 307 milliót az utak karbantartására, feljavítására fordítják.

A különfélékben legelőször jóváhagyták a Silvimes kft. kérését, melyben kérte, hogy működtethes-

Volt egyszer egy Piac tér

(folytatás az első oldalról)

Szerencsére a jobb érzésű falustársaink a Hősök Emlékművét kiementették ebből a környezetből.

Az egykori Piac tér környékén a helyzet sajnos 1989 után sem sokat változott. A szeméttároló felszámolására tett kísérlet, ti. játszótérre alakítani a be nem épített területet, nem hozta meg a hozzá fűzött reményeket. A több mint ötvenmilliós beruházás átadása után pár hónapra már romokban hevert. A szövetkezet kezelésében maradt felületen pedig ma is kupacokban áll a szemét, a hulladék, és csak a szemétszállítási napokon tűnik el néhány órára. A látványt eltakarni hivatott kerítés legtöbbször "padlón

hever" mindazok nagy öröme, akik jelenleg is ide járnak őrizve a hagyományt kisebb-nagyobb dolgaikat elvégezni, akár fényes nappal is, a Tájházba látogatók nagy megrökönyödésére. A környék hétvégi rongálását már meg sem említem...

Ez a helyzet orvoslásra vár, hiszen megkezdődött a turistaszezon, s fa-

lunk nevezetességeit egyre többen keresik fel. Higgyék el, nem felemelő érzés az, amikor az idegeneknek a Tájház környékén terjengő bűzről és szémétről kell magyarázatot adni. Ilyenkor nem csoda, ha az embernek a Piac tér teljes rehabilitációjának a lehetősége jár az eszébe. Mert mindig jobb egy rossz döntést jóvátenni, mint egy rosszabbal megtétni!

Mihály János

Humoros siremlék feliratok

1. A kanyart kocsimmal, százassal igyenesbe vettem, ne csodálkozz, ha ide kerültem!

2. Itt nyugszik Hunyadi Mátyás, az egykori teljes igazságos, azóta mint ő maga, egy sem került, az bizony elég sajnos!

3. Itt nyugszik Ady, egykori hírneves,
Hogy ide került, azon soha ne ne-

vess,
Hiszen tudását a könyvtárban keresed,
Ha már téged nem érdekel, akkor olvasásod felesleges!

4. Itt nyugszik nyomorból felnevelt, a költő, Atilla,
Iparkodott az igazságért, hisz mindenki tudja róla,
Verseiket olvassák gazdagok, akár szegények,
Valóságban sokszor emlegetik ötöt büszkék és szerények!

Egyed Lázár

Pedagógiai lexikon

Házimunka

A gyermekek a családi munkamegosztásban növekvő erejüknek, ügyességüknek megfelelően vegyenek részt az önkiszolgálás és a házimunka sokrétű formáiban. Sokan azonban úgy gondolják, hogy a gyermek boldog gyermekkorát zavarná meg, a tanulásban gátolná, "ráér arra, ha majd nagy lesz"-mondják. Pedig a mai körülmények között a szülők elfoglaltak, ezért is szükséges az otthoni segítség, de a dolgozó, közösségi emberré való nevelés is indokolja a munka megszerettetését. Munkavégzés közben a gyermek megtanul másokért dolgozni, fejlődnek a társas érzelmek, kitartása, kötelezettségérzete, s mindez kedvezően befolyásolja a tanuláshoz való viszonyát is.

Az óvodás gyermektől első sorban a mind önállóbb öltözködést, tisztálkodást helyes kérni, a fejlődésével egyidejűleg a bonyolultabb munkák ellátását is megköveteljük. Fontos lenne, hogy a testvérek egyenlő mértékben vegyék ki a részüket a munkából. Arra kell törekednünk, hogy a gyermekeknek állandó jellegű kötelességei legyenek. Nagyon fontos, hogy munkával sohasem szabad büntetnünk a gyermeket. A gyermek által végzett tevékenységet értékelnie kell a szülőnek, s jó, ha maga is együtt dolgozik a gyermekkel. Tízéves kor után a gyermek akkor dolgozik szívesen, ha mind nagyobb önállóságot kap.

Gyönyörködjön együtt a gyermekével a munka eredményében (rendesen öltözött fel, szépen fésülködött meg, ügyesen hozta rendbe a konyhát, jól gondozta az állatokat stb.).

A sikerélmény a további aktivitására serkenti a gyermeket, a dicséret jót tesz önbizalmának.

András Magdolna óvónő

Röpke pillanat

Ma gyalog indultam neki a napnak. A kicsi fiamnak nem kellett iskolába mennie, így a nagyobbikkal indultunk el a tavaszreggeli derengésben. Az utca csendes volt, a levegő az ébredő természet nyers illatával lengett körül, a madarak csodálatosan énekeltek a házunk tetején. A nap kíváncsian kukucskált ki a Somlyóra nehezedett felhők közül, bágyadt sugaraival még megsimogatta arcunkat, mielőtt útnak engedett.

Elmormoltuk a megszokott reggeli imánkat, kéz a kézben mentünk egy darabig, de alig értünk be utcánk aljába, máris elengedtük egymás kezét. Már felnőtt, már nem illik anyuka kezét szorongatni.

Pedig micsoda érzés!

Nincs szebb szó vagy dal annál az érzésnél, ami a szívedben lüktet, amikor gyereked meleg kezét tarthatod a tiedben, büszkén - boldogan igazítod lépteidet az övéhez, miközben belemerülten magyarázza neked, hogy miért kék az ég, miért énekel szebben kertedben a rigó, miért dagad az orgonabokor rügye, s azt kérdezed magadtól: miért tart minden csak egy röpke percig az életben?

S közben érzed a kijavíthatlan gödrök lökdösődéseit, az utcán felvert port, látod az eldobott szemetet, a szembejövők drága cipőit, a viszketegségi mániától szenvedő fiatalok feltűnő viselkedését, érzed a nagy ellentétet, valami nem stimmel, valami nem illik bele ebbe a tökéletes tavaszi reggelbe, s az a valami, ami mindent elront, mindent tönkretesz, nem más, mint a legtökéletesebbnek tartott, legtökéletlenebb ember.

Aranyrét

Kissé hűvös, de gyönyörű májusi vasárnap.

Félnapos huzavona után végre sikerült kiszabadulnunk a modern civilizáció vasfogából, s kimennünk Szelterszre.

A rossz úton eléggé megrázódott férjem kiakadt dereka, aki amiatt panaszkodott, hogy ilyen útra nem is jön el a külföldi milliárdos autójával.

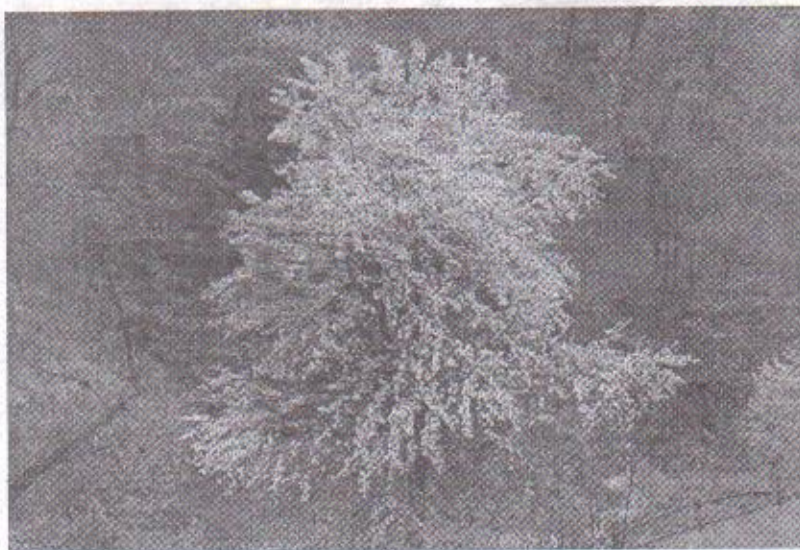
De jól is teszi, ha nem jön. Kit érdekkel? Kinek hiányzik?

Senkinek. Az ember, legyen az külvagy vagy belföldi, csak pusztít. Most már Szelterszen is meghonosult, mindenhol otthagynva műveltsége nyomait: rengeteg szemetet, vasbeton hidakat, letarolt erdőt, oda nem illő, hivalkodó palotákat, amelyek talán csak azért születtek, hogy hirdessék tulajdonosa-

ik hirtelen szerzett gazdagságát, pazarlását, hiúságát, meg nem fontolt lépéseit.

Mélázva néztem apám házát: egyszerű kis faház, szerényen s tökéletesen illik bele a téglalap alakú telek koratavaszi zöldjébe, szemeit becsukva hallgatja, szinte magába szívja az erdő susogását, a Vargyas hangos kötekedését, a madarak gyönyörű koncertjét.

Miután teleszívtuk magunk az ismerős ízzel-illattal, feltarisznyáltuk a

nap meleg sugarait s egy kis déli borvizet, s tervünkhöz híven elindultunk fiaimmal Szereprezébe, anyai nagyapám csodálatos tanyájára, gyerekkorom mesebeli világába... visszaza térben és időben...csekély 35 évet.

Gyermekként sohasem féltem megtenni a nagy utat szülőfalumtól a tanyáig, ami talán 6-8 km lehetett, erdőn-mezőn-vízen át. Csak a célt láttam magam előtt...Nagyapámat, aki cseresznyével várta városi unokája érkezését, finom, ropogós cseresznyével, amit csak úgy tudott megőrizni június derekáig, hogy a piros bogyókkal megrakott ágat letörte, s a csűr dőngölt földjén tartogatta - lassítva az elérés folyamatát.

Szikár, középtermetű, szívós ember volt, igazi székely. Haja, akárcsak rövid bajusza, összhangban fehér posztóharisnyájával, ingével. Legtöbbször mezítláb járt, sose szúrta lábát a kóró, avar vagy száraz ág. De nem is szúrhatta, nem hanyódott kóró, gaz körülötte, mintha a fűszálak is meg lettek volna fésülve... Ilyen lehet a mesében a selyemrét...Mindig kora hajnalban kelt, mezítláb kaszált a rigófűttyös természetben, s mire mi felkeltünk, méltóságteljesen verte kaszáját, vagy készülődött a reggelihez, ami rendszerint puliszka volt tejjel,

gombatokánnyal, eperrel.

Eper, e mennyei gyümölcscsel volt telel nagyanyám kertje, ahová mi csak akkor léphettünk be, ha nagyanyám gombászni ment. Ilyenkor nagyapám mindig kiküldött a kertbe azzal biztatva, hogy a legnagyobbat s a legpirosabbat a szájunkba szedjük.

Keveset beszélt, sosem locsogott.

Kétszer szólt hozzám.

Egyszer elmagyarázta, hogy a két háborút megjárta, fogoly volt évekig Szibériában, de amikor leültek enni, a

magyar a magyarral, a talján a taljánal ült egy társaságba.

Másodszor anyám temetése utáni reggelen kérdezte, hogy aludtam.

Aztán már nem szólt, csak szép kék szemei lettek egyre nedvesebbek, amint szótlánul búcsúzott tekintetével...

Már fél órát is gyalogolhattunk, amikor letértünk az útól, mintha valami láthatatlan szálak húztak volna kelet fele...Minden olyan ismetetlen volt, a gyér erdő, a dombok formája, a horizonton tátongó nagy vágás... Olyan idegen volt a táj, a fák... Már azt hittem, szegyenkezve be kell ismernem fiaimnak, hogy ennyi év után nem találom a selyemrétre vezető utat, amikor a fák között hirtelen megpillantottam a vén vackorfa tövében húzódó kicsi fehér házat...ott volt a kút is az egerfa tövében, vize most is ugyanolyan fehér, mintha tejet öntöttünk volna bele... az ösvényt kerestem, de elveszett, az istálló, mely esténként zsúfolásig megtelt állatokkal s újabb rend szénával... most romokban hevert...

Csak álltam megbabonázva... lassan, nagyon lassan leereszkedtem a földre, s csak öntöztem...egyre öntöztem meleg könnyeimmel...

Vendégünk volt az Úr Jézus

Amikor 2003. november 20. és december 19-e között sikerült a Népház

színpadának újbatétele és megnöve-
lése, valamint az oromzat tartópillérei-
nek újjáépítése, boldogan tartot-
tunk telt ház előtt egy színpadavató
ünnepséget. Aztán újból támoga-
tást kaptunk, és 2004. május-július
között új, szigetelt
padló készült, a
konyha rendbeté-
tele, valamint vilá-
gítótestek szerelé-
se, csempekályha
újrarakása, ajtók,
zárak javítása,
meszelés és fes-
tés volt a folytatás.
Így sikerült felújít-
ott Népházzal át-
lépnünk a 2005-ös évbe, ami-
kor január 6-án, Vízkereszt
napján a plébános úr Népház-szentelni jött, és Isten ál-
dását kérte, hogy ez a nagy ház a békét és a szeretetet
szolgálja. Mindenki úgy érezte a kortárstalálkozók alatt is,
hogy a Népház kellemesebb lett, ahol jól érzi magát az ember.

Húsvét szent ünnepe után Isten segítségével nekifogtak a templom belső meszelésének és festésének. Megfigyelhettük, ha hét közben esett is az eső, vasárnap mindig ragyogó napsütésben tartotta meg a szentmisét a plébános

úr. Így jött el május 8-a, és ez a nap volt a Népház legméltóságosabb ünnepe, hiszen két szentmisét celebrált a pap bácsi a lövétel Népházban, amelynek keretében megtartottuk az anyák napját. Mindenki készült erre a napra, hiszen az Úr Jézus volt a vendég a Boldogságos Szűz Máriával, a mi égi édesanyánkkal, az ő pártfogásukat és segítségüket kértük a mi szeretett földi édesanyáink számára. Megható volt látni azokat az idős asszonyokat, embereket, akik talán több éve nem jártak a Népházban, akiknek minden boldogságuk az, ha elmehetnek a templomba,

de most a templom beköltözött a Népházba, és boldogok voltak, hogy ott lehettek.

Tiszta szívből jöttek a verses köszöntők, vidáman hangzott az ének, hiszen azokat köszöntötték a gyermekek, akiket a legjobban szeretnek: az édesanyákat.

Eltelt egy újabb hét, és Pünkösöd szent ünnepét már a kimeszelt és kifestett templomban ünnepeltük. Nagyon szép lett a templom, a jó Isten áldjon meg minden jóakarató embert, aki segített széppé tenni, hiszen május 22 -e újra nagy ünnep volt: László István plébános úr 58 gyermeket készítet fel és vezetett az oltárhoz első szent áldozáshoz. Az egész héten tartó rossz idő újra kivirult vasárnap délelőtt, és ragyogó napsütésben vonult be a ragyogó ruhájú gyermekesreg, hogy szívükbe zárhassák először az Úr Jézus szent testét. A pap bácsi a prédikációban először a szülőkhöz, keresztszülőkhöz szólt, mondván: számotokra a legnagyobb diploma, amikor látjátok a legnagyobb boldogságát, vigyázatok nevelésükre, a

vallásos nevelésre, legyen időtök a gyermekekre, hallgassátok meg őket, ne utasítsátok el, ha kérdeznek, mert a vallásos élet öreg napjaitokban meghozza az eredményt, mert most megszületett az Istenszeretet bennük, és ezzel együtt nő az emberszeretet is.

Az elsőáldozókhoz gyöngéden szólt: emlékezzetek vissza, amikor először átléptétek az óvoda küszöbét szorongva, hogy vajon milyen lehet. A mai napon is öröm és szorongás van a szívetekben, hiszen először járultok szentáldozáshoz, és felnötté avat az Egyház. Felhívta a nehéz pillanatokra is a figyelmet, amikor megkérdezik tőletek gúnyolódva: miért gyónsz, miért áldozol, de ti bátran vállaltok, amit fogadtatok, amit vállaltok, hiszen az Úr Jézus mindig veletek van. Boldogan mondtak köszönetet a jó Istennek, és kérték a pap bácsit, hogy továbbra is vezesse őket az igaz úton. Mi is kérjük a jó Istenet, adjon erőt, kitaratást, hogy erőnkhez képest tudjunk munkálkodni a családban, a faluban, és így Istennek és embernek tetsző életet éljünk.

Lázár Béla

Lövete nevének eredete

"Lövete helyin mocsaras, nádas tó vót. Sok vadréce vót benne. Egyszer két vadász elment vadászni. Egyik meglátott egy vadrecét és meglőtte. A másik megkérdezte: Lóvét te? Erről nevezték el Lóvétének ezt a völgyet. Később a Vöröstoronynál az Olt völgyét átvágatták. Tatár foglyokkal vágatták át. A sok víz lefolyt innen es, s az emberek leköltöztek a hegyekről. Ide a völgybe, ahol a mai Lövete van" (Elmondta Györgylőrinc Imréné Mag Anna)

A falu nevének első írásos említése, egyes vélemények szerint az 1332-1337. évi pápai tizedjegyzékben a székelyföldi települések legkorábbi számbavételében olvasható. Itteni szereplése azonban nem kellően tisztázott. Orbán Balázs véleménye szerint az udvarhelyszéki települések között szereplő Szentlőrinc (1334: Sancto Laurentio) Lóvétével azonosítható. Mások úgy vélik, hogy 1332-ben, a maroszéki települések között szereplő Lueche (olvasva: Leuthe) azonosítható Lóvétével. Felmerült az 1334. évi udvarhelyszéki falvak közt szereplő Luce helysége Lóvétével való azonosításának lehetősége is. Az egymásnak ellentmondó feltételezéseknek köszönhetően szereplése a pápai tizedjegyzékben továbbra is nyitott kérdés.

Lövete neve a 16-17. századi írott forrásokban a következő alakváltozatokban szerepel: 1523: Lewethee, 1566: leowete, 1567: leowete, 1576: Leowete, 1583: Leowethfalwa, 1600: Leowetefalwa, 1604: Leowéte, 1589: Leouete, 1591: Leovete, Leowete, 1593: Leowete, Leowete, 1602: Leüete, 1604: Leouete, Leouete, Lóuete, 1614: Leöuete, Leöüete, 1618: Leöuetefalua, Leöuetefalua, 1620: Lóuete, 1627: Leövethe, Leövethe, 1635: Leöuete, Leöuete, Leouethe, Lóuete, 1637: Lövethe, Lövete, Leövete, 1639: Leövetefalva, 1653: Lóuete, 1673: Lövete, 1681: Lövete falva, 1697: Lövete.

Lövete nevének eredetét sokan és sokféleképpen boncolgatták. Nyelvészeink szerint Lövete településnév pusztán személynévből keletkezett. Az alapjául szolgáló személynév 'vadász', vagy 'oroszlán' értelmezéssel szláv eredetűnek tartják. Ilyen személynévet ma is találunk a szláv nyelvekben (vö. cseh Lovata; len. Loweta).

Ferenczi Géza nem fogadja el a Lövete helysége név szláv személynévből való származtatását, és fenntartja G. Kisch véleményét, aki szerint a helysége név a magyar lő igéből (magyar

-éte helynévképzővel alkotott magyar szó, és semmiképpen sem szláv eredetű. Véleménye szerint a helysége név valószínűleg foglalkozásnév (lövő= határvédelmi feladatokat ellátó katona) s a magyar Lóvér, Lóvérek, Lődök, Lövök, Örök helysége név közé sorolandó. Alapítói és lakói pedig gyeplévédelmi feladatokat ellátó királyi lövészek voltak a 11-12. század fordulóján, a székelyek betelepítése előtt.

Mihály János

Én is voltam levante

Amióta olvastam Silye István "A levanteotthon" című cikkét (*Lövetei Kiáltó* IV. évfolyam, 8. szám, 2004. augusztus), gyakran gondolkodom arra, hogy meg kellene írjam emlékeimet, tapasztalataimat és véleményemet a Levante-szervezettel kapcsolatban. Hát innen következzen.

Először is, honnan származik a Levante szervezet elnevezése?

Az Árpád-házban két magyar Levante nevű hercegről tudunk.

Az egyik Árpád fejedelemnek volt a fia, aki több sikeres "kalandot" vezetett Etelközből a bolgár fejedelem ellen. Az utolsó sikertelen kalandozás alkalmával meghalt. A másik herceg András és Béla magyar királyoknak volt féltestvére (anyja egy orosz hercegnő volt). Erről a hercegről jóformán semmit sem tudunk. Ezeknek a "vitézeknek" a nevét vette fel a Levante szervezet.

Ahogy a címben is írom, én is és minden fiú (gyermek), aki a 12. életévét betöltötte, az levante volt egészen a katonaköteles korig. A lányok nem voltak levanték. Én egy évet Lóvétén, kettőt a Székelyudvarhelyi Római Katolikus Baróti Szabó Dávid főgimnáziumban voltam levante.

Emlékeim, tapasztalataim főleg a Lövetei időszakhoz kapcsolódnak, mivel a székelyudvarhelyi periódusban a levante-intézménnyel kapcsolatos kérdések beleolvadtak az iskolai foglalkozás (tanulás) anyagába. Főleg a honvédelmi ismeretek elnevezésű tantárgy keretében folyt az úgynevezett levanteoktatás. Lóvétén volt levanteoktatási nap, ha jól emlékszem hétfőn délelőtt. Nagy munkaidőben (nyáron kaszáláskor, aratáskor) az oktatás szünetelt. Én a legkisebb (fiatalabb) szakasznak voltam a tagja.

A levanteoktatási nap azzal kezdődött, hogy a szakaszparancsnokok jelentették a levanteoktatásnak a jelenlétét és hogy a szakaszok az oktatásra készen vannak.

Hiányzó nagyon ritkán fordult elő. A falu levanteoktatásnokai az iskola igazgatója, Nagy Károly volt, egy kiegyensúlyozott életű, jóakarátú ember. A szakaszparancsnokok szintén levanték voltak, a szakasz tagjainál esetleg idősebbek. Ezeknek nem volt sem rangjuk, sem rangjelzésük.

Mire oktatták a levantéket? Az oktatás fő célja az általános műveltség volt. Megtanították, hogyan kell társaságban, lányok jelenlétében viselkedni, hogy kell egészségesen étkezni, hogy kell célszerűen öltözködni, hogy kell például éjszaka tájékozódni (felhős időben, erdőben stb.), hogy kell a bajutottakon segíteni stb. Népdalokat, mi több, klasszikus énekeket is tanítottak. Nem hiányzott az alapképzés sem.

Megtanították a levantéket menetelni, tisztelni és az idősebb korosztályhoz tartozókat bizonyos fegyvergyakorlatra is. Céllövészet nagyon ritkán volt. Én például egyetlenegyszer vettem részt céllövészetben az egész levante-időszakban.

A sportolás a levanték egyik leggyakoribb és legkedveltebb foglalkozása volt. Ide tartoztak az úgynevezett számháborúk. Szerveztek levante-táborokat is, azonban mivel ezek általában nyári időszakban voltak, ezért a falusi levanték ritkán vettek részt, mert otthon kellett dolgozni, segíteni a családnak.

A levanteoktatásnak volt egy bizonyos nemzeti szelleme is, azonban szerintem nem volt fasiszta szervezet. Fasiszták azok, akik más nemzeteket gyűlölnék, azokat alacsonyabb fajnak tekintik, és azok megsemmisítését akarják. A levanték nem voltak ilyenek. Én személyesen soha nem hallottam a levanteoktatónkat (parancsnokunkat), hogy más népekről (nemzetekről) ilyen értelemben beszélt volna.

Különböző is az a szervezet (politikai vagy társadalmi) vesse az első követ a Levante szervezetre, amely nem igyekszik fiatalágát a maga szellemében nevelni (ideológiájának szekerébe befogni).

Elegendő csupán a nemzetköziséget hirdető kommunistákra, azok cselekedeteire gondolni (szovjet ideológiánagyoros nacionalizmus vagy még közelebb; nincs nemzetiségi megkülönböztetés-mindenki román vagy elmagyarosított román a kommunista Romániában).

Nagyon sok levante veszett oda a második világháborúban anélkül, hogy tudta volna, miért hal meg, aminek az oka akkor is a meggondolatlan, felelőtlen, sarkantyúját pengető magyar dzsentrók voltak.

Dr. Balázs Márton

Iskolai hírek

-Oroszhegy, április 16.: Népdalvetélkedőn szerepelt Lukács Abigél-Boglárka, a Kákvirág tánccsoport V-VIII. osztályos csoportja pedig részt vett az I. Gyermeknéptánc fesztiválon.

-Kápolnásfalva, április 18.: Szavaltóversenyen szerepelt 7 tanuló (György Tünde V. A, Korodi Szende V. B., Szikszai Imola VI.A., Márton Rita VI. B., Ladó Emese VII. B., Mihály István VII. B. György Éva VIII. B.). Díjazottak: V-esek közül Korodi Szende II. díj, VII. osztály: Mihály István I. díj, VIII. osztály: György Éva III. díj.

-Homoródalmás, április 22.: A magyar nyelv és irodalmi tantárgyverseny körzeti szakaszán 4 tanuló vett részt: Korodi Szende V. B, Trinfuly Imola VI. A, Mihály István VII. B, Demeter Katalin VIII. B. Díjazottak: V. oszt.: Korodi Szende II., VII. oszt.: Mihály István II., VIII: oszt. Demeter Katalin I. (10-es, kitűnő).

- Felsőboldogfalva, május 7.: A X. Játsszunk együtt! gyermekszínházi fesztiválon részt vett a II. A osztály a Dolgozz, macska! című jelenettel. Résztvevők: Fazakas Dávid, Forgács Lajos-Loránd, Köteles Ede, Lukács Abigél-Boglárka, Luncz Tímea, Miklós Adrien, Miklós Andrea, Péter Csanád, Péter Melánia-Bernadett.

- 2005. június 4-én kerül sor a III. helyi történelmi vetélkedőre. Helyszín a Tájház. A VI-VII. osztályos tanulóink mérik össze tudásukat egymással magyar történelemből. Partnereink: Lövetei Pékség, Lövetei Ifjak Egyesülete, Lövetei Polgármesteri Hivatala.

Vicc-sarok

- Uram, fordítva tartja az újságot! - figyelmezteti az egyik utas a villamoson a másikat.
- Tudom, de csak így láthatom a csapatomat az első helyen.

Petit dorgálja a nővére:

- Mondtam, ne hintázz a széken! Hát nincs füled?
- De van, csak azon nem tudok hintázni!

A vándor alig vonszolja magát az erdőben. Már nagyon éhes, amikor megpillantja a magányos házikót. Bent öreg néni főzöcskézik.

Bekopog hozzá, és így szól:
- Öreganyám, egy hete nem ettem, adna valami kis ennivalót?
- Hogyne, fiacskám! Tegnap leveles jó lesz?
Felvillan a vándor szeme: - Hogyne, öreganyám, köszönöm!
- Akkor gyere vissza holnap!

Keresztrejtvény

Ha kitöltöd a vízszintes sorokat, akkor a három jelölt oszlopban három lövetei patak nevét kapod meg. Ezt a három nevet írd a szelvényre!

1. A hegyvidéknél alacsonyabb domborzati forma. 2. 24 órája születet-

té. 3. Csötészták. 4. Modern aprítóeszköze, visszafelé. 5. Hivatalosan megbeszélni. 6. Vég nélkül kicsúszik a kezemből! 7. Rókalelkűek-e?

Áprilisi megfejtésünk a FESTŐ, KIRULY és DÉLŐ volt. Kellemes időtöltést!

1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								

Keresztrejtvény megfejtései

Név:

1.

Osztály:

2.

Házzám:

3.

Műveltségi teszt diákoknak

közt könyvjutalmat sorsolunk ki! Márciusi és áprilisi nyerteseink: Gergely Angella VIII. A, valamint András Szabolcs VII. B osztályos tanulók.

1. Melyik csillagjegy tart febr. 20-tól márc. 20-ig?

- A. Kos
- B. Mérleg
- C. Ikrek
- D. Halak

2. Melyik a világ legkisebb országa?

- A. Monaco
- B. Liechtenstein
- C. Andorra
- D. Vatikán

3. Ki volt az utolsó Árpád-házi király, és mikor halt ki az uralkodói család?

- A. II. Lajos 1526-ban
- B. I. Mátyás 1490-ben
- C. IV. Béla 1242-ben
- D. III. András 1301-ben

A megfejtéseket Mihály János tanár úrhoz juttassátok el. Határidő 2005. VI. 10. A helyesen válaszoló

Házzám:

Név:

1.

2.

3.

Átadták a Kírulysarki iskolatábort

Úgy is kezdhethetném, mint a Marosvásárhelyi Rádió: Kissé megkésve, de annál nagyobb szeretettel... Reméljük, hogy az ünnepi beszédekben elhangzott ígéretek és jókívánságok, valamint a felszentelői beszéd fog a továbbiakban érvényre jutni az iskola működtetésében, további életében.

ANYAKÖNYVI HÍREK (március, április, május)

Keresztelés

1. Szikszai Henrietta
2. Mihály Krisztián
3. Mihály Áron
4. Bencze Krisztián
5. Péter Dóra
6. Ferencz Attila
7. Forgács Gyöngyvér
8. Forgács Ernő
9. Forgács Ibolya
10. Forgács István
11. Ferencz Szilárd
12. Lázár Soma
13. András Nóra
14. András Dóra

Esküvő

1. Bálint László és Mihály Tünde
2. Orbán Zoltán és Mihály Laura

Elhalálozás

1. Bencze Domokosné Erzsébet
2. Mihály Julianna
3. Sata Lőrinc
4. Mag Ferencné Eszter

Immár hatodszor

Idén április 24-én került sor a már Lövétén hagyományos Föld-napi rendezvényre. Egy ilyen rendezvény mindig elgondolkodtatja a rendezőket: érdemes? És az idén azt kell mondanunk, lassan kezd beérni az évek során kifejtett munkánk. Az öt évvel ezelőtt, a második Föld napja keretében elindított települési szemétygyűjtés megszüntetése ma már közfelháborodást keltene falutársaink körében. A

kiállításra egyre jobb rajzok érkeznek, amiért a gyerekek mellett a munkában részt vállaló pedagógusokat is dicséret illeti. Egyre kevesebb szemét van eldobva a rendezvény ideje alatt, és lassan már nem a szervezők kell, hogy megszólják a gyerekeket, hogy ne szemeteljenek, hanem egymást fegyelmezik (De jó volna, ha a felnőttek is ezt tennék...!).

Az idén e rendezvény kapcsán az önkormányzatot is dicséret illeti, mivel kérés nélkül a rendezvény teljes költségét fedezte, felismerve annak fontosságát. Így a gyerekek is több értékes jutalmat kaphattak. Érezhették, érdemes dolgozni! A negyven díjazott közül kiemelkedett a rajzkiállítás fődíjasa, Lázár Enikő (munkája az illusztráció), valamint a tematikus vetélkedőn I. díjat nyert Koalák csapata: Györgylőrincz Tünde, Mihály Orsolya, Mihály Réka, Miklós Anikó és Orbán Tünde.

Lázár László

Kiadja a Lövetei Ifjak Egyesülete
a Lövete Közbirtokosság
Lövete Község Önkormányzata
és a Select Metlemplast kft
támogatásával
Nyomja a ROTAPRINT nyomda

A szerkesztőség nem
minden esetben ért egyet
a cikkek tartalmával

Szerkesztőség: András Mónika, András Kinga, Lázár László, Mihály János
Munkatársak: Lázár Béla, András Magdolna

Szerkesztőség: 537140 Lövete Gábor utca 140, Tel/Fax: 004-0266-220992, lltamas@nexta.ro